

Закріплення домовленості сторін про застосування медіації при вирішенні трудового спору сприятиме розгляду конфлікту (спору) на ранніх етапах, коли він тільки назріває і найбільш придатний до нейтралізації. Своєчасне звернення до цієї процедури може стати однією із гарантій стабільності трудових відносин у колективі.

Література

1. Проект Закону України “Про медіацію” від 19.05.2020 реєстрац.№ 3504.URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68877
2. Щукін О. Добровільність як основоположний принцип медіації під час вирішення індивідуальних трудових конфліктів . *Право і суспільство*. 2015. № 5.2(3). С. 127. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_5.2%283%29__23
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 № 1618-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>
4. Огречук, Г. О. Договори про проведення медіації // *Науковий вісник Ужгородського національного університету* : Серія: Право. – Ужгород: Гельветика, 2015. – Вип. 30. Т.1. – С. 144–148.

ВОЛОНТЕРСЬКА ТА БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Килимник Ю.А. аспірантка кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
(Україна)

Відродження благодійності та волонтерства є відповідною реакцією суспільства на істотну трансформацію політичної, соціально-економічної, культурної сфери яка відбувається в нашій країні. Реформування соціально-економічної системи, що супроводжується «хронічними» кризовими явищами, призвели до значного погіршення добробуту пересічних громадян і збільшення частки малозабезпечених верств населення, які потребують соціальної допомоги та підтримки. Поряд з благодійною діяльністю розвивається і волонтерська діяльність.

Волонтерство — це масштабне соціальне, політичне, економічне і культурне явище. Волонтери роблять значний внесок в економічний і соціальний розвиток своїх країн, надають конкретну допомогу нужденним людям, розв'язують певні проблеми.

Волонтерства як безплатний добровільна допомога іншим людям теж може породжувати, змінювати та припиняти будь-які відносини, в тому числі й відносини волонтерства. Власне волонтерство найчастіше проявляється як складна правова конструкція, яку можна розглядати у вигляді відносно стійких і взаємопов'язаних елементів поведінки волонтерів і результати їх діяльності, що характеризують ініціацію і трансформацію різних правовідносин. Іншими словами, волонтерство може виступати як юридичний факт, з яким норми права пов'язують встановлення, зміну цін і припинення правових відносин.

Крім того, волонтерство — це відносини, які потрапляють під правове регулювання, тобто є правовими відносинами (наприклад, безплатна юридична допомога населенню).

Сьогодні волонтерство — це порівняно нова ідея. Основоположним принципом волонтерства є добровільний вибір, вираження особистої позиції. Людина максимально реалізує себе в будь-якому вигляді діяльності, якщо працює без примусу добровільно, що дозволяє розглядати волонтерство як один з найважливіших елементів соціально орієнтованого суспільства.[1,с.247]

Волонтерським організаціям властиві такі риси: вони організовані для захисту спільних інтересів своїх членів; членство є добровільним, тому лідери надають порівняно невеликий вплив на членів асоціації; завжди існує можливість вийти з організації, якщо не влаштовує діяльність її лідерів, асоціації не пов'язані з місцевими державними або урядовими органами; члени добровольчої організації працюють безплатно. [2,с.42]

Виходячи з чинного законодавства, однією з основних цілей благодійної діяльності визначено соціальна підтримка і соціальний захист громадян, включаючи поліпшення матеріального становища малозабезпечених, соціальну реабілітацію безробітних, інвалідів та інших осіб, які в силу своїх фізичних або інтелектуальних особливостей, інших обставин не здатні самотійно реалізувати свої права і законні інтереси.

Термін «благодійність» набув широкого поширення в суспільних відносинах і в законодавстві. [3]

Можна відзначити, що волонтерство є перехідною форма від традиційної до інноваційної благодійності.

Договір пожертви — це дарування речі або права із суспільно корисною метою.З точки зору предмета договору особливність пожертви полягає в тому, що в якості подарунку може виступати тільки річ або майнове право, але не звільнення обдарованого від майнового обов'язку, як це можливо у звичайному договорі дарування. Предметом пожертви може бути будь-яке майно, яким особа має право розпоряджатися, найчастіше це грошові кошти.

Поняття меценатства пов'язано з підтримкою і розвитком об'єктів культури, видів професійної культурної діяльності (культура, мистецтво, наука, освіта, освіта, спорт). Така діяльність, її результати, люди, які здійснюють її, складають національне культурне надбання, той пласт культури, де створюються і зберігаються культурні цінності, значущі для відтворення суспільства в його своєрідності й рівноправної участі у світовому культурному процесі.

Спонсорство. Спонсор — особа, яка надала кошти або яке забезпечило надання коштів для організації або проведення спортивного, культурного або будь-якого іншого заходу, створення і (або) трансляції теле- або радіопередачі або створення і (або) використання іншого результату творчої діяльності. Спонсорство має комерційну спрямованість. Сучасне суспільство ставиться до спонсорства неоднозначно. Різновидом спонсорства в сучасній практиці благодійної діяльності є спонсоринг. Спонсоринг (sponsor, sponsorship) - порука, піклування, підтримка. Спонсоринг є підбір або організацію події, ведення і контроль події,

проведення та контроль рекламної кампанії, гарантоване здійснення проєкту і врахування інтересів спонсора.

Технологія ендаумента належить до формування цільового капіталу освітніх установ. Формування цільового капіталу здійснюється за участю благодійних фондів. Модель багатоканального фінансування освітніх організацій домінує в багатьох країнах. У всьому світі фінансова підтримка освіти ґрунтується на поєднанні бюджетних і позабюджетних джерел. Таке поєднання дозволяє забезпечити творчу автономію та економічну самостійність освітніх організацій.

Система фандрейзинг передбачає наявність і використання декількох джерел, в їх числі — державні програми, благодійність і меценатство, спонсорство, гранти громадських організацій та благодійних фондів.

Сенс венчурної благодійності в «використанні виборчого довгострокового фінансування й активної консультативної підтримки з метою: допомогти невідприємницькій організації, яка просуває інноваційні ідеї в соціальній сфері, реалізувати ці ідеї й допомогти цій організації працювати професійно і стати стійкою».

В цей час відсутня належна оцінка стану і значущості соціального служіння, як з боку реалізують його суб'єктів — релігійних спільнот, так і з боку держави, а також інших суб'єктів громадянського суспільства.

Таким чином, формування інституту благодійності та волонтерства як однієї з його форм є процесом, в основі якого лежить взаємодія держави та суспільства, завданням якого є створення основ організаційного розвитку, вдосконалення нормативно-правової бази, технічна та методична підтримка.

Література:

1.Кривенко Ю.В. Принципи здійснення волонтерської діяльності. / Ю. В. Кривенко //Молодий вчений» № 6 (33) червень, 2016 р. С.246-250

2. Кривенко Ю.В. Волонтерська діяльність: поняття та ознаки / Ю. В. Кривенко // Часопис цивілістики. - 2015. - Вип. 18. - С. 41-44. - Режим доступу: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/>

3. Про благодійну діяльність та благодійні організації. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 25, ст.252